

7. Z dzielnością łączy się majestat, symbolizowany przez tron i berło. Inni: כסאך אלהים genitivus objectivus: przez Boga ustanowiony tron, jak כסאך אלהים. Eb. Ez. zam. 'א כסאך קודש הנהיגה 2 Kron. 15, 8. zam. והנהיגה כסאך R. Albo: כסאך אלהים od Boga. Tron Dawida uważany za wieczny (2 Sam. 7, 13, 16), nosił miano 'ה כסאך tronu Bożego t. j. któremu lud Boży podlegał. Tak czytamy 'ה ישב שלמה על כסאך „i zasiadł Salomon na tronie Bożym“. 1 Kron. 29, 33. Tłumacze messjaniczni uważają אלהים w tym i w następnym wierszu za voc.

7. Tron twój : Bóg na wieki wieków, * berłem prawości jest berło twego królowania.

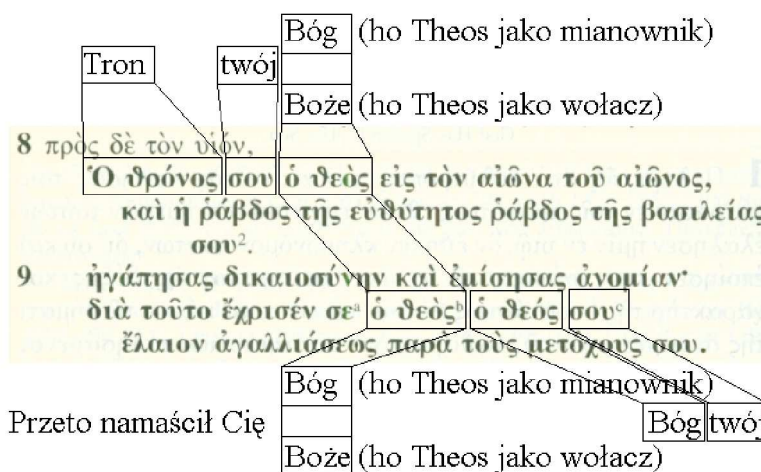
Ic. Heb 1:8-9 i Ps 45:7-8. Jeden i ten sam werset biblijny, a przeciwstawne jego wyjaśnienia. Dlaczego?

Tym nieuniknionym sposobem dotarliśmy do pytania o zasadność, podstawę poprawności tłumaczeń, jakie zostały tutaj przybliżone czytelnikowi. Nie ulega wątpliwości, iż zwroty: „**dlatego namaścił Cię, o Boże, Bóg twój**“ i „**dlatego namaścił Cię, Bóg, twój Bóg**“, oraz „**Tron twój, o Boże na wieki**“ i „**Tron twój Bóg (jak Pan) wieczny**“ nie są zamiennie między sobą. Nie wyrażają tego samego. Skąd zatem tak daleko idące różnice w tłumaczeniu tych tekstów?

Oba tłumaczenia są dopuszczalne w zakresie gramatyki języka hebrajskiego i greckiego. O ile w przypadku tego pierwszego języka, w którym nie istnieje deklinacja (odmiana rzeczownika przez przypadki) i tłumaczenie wynika jedynie z kontekstu, z credo zasad wiary jakie zawiera ST, o tyle w przypadku dialektu koine, grecki rzeczownik w mianowniku (Nominativus ho Theos=Bóg), może czasami przyjmować postać wołacza (Vocativus ho Theos=Boże). Rzeczowniki odmieniają się przez pozostałe przypadki, stąd odmiennosc, skrajność możliwych brzmień kontrowersyjnego tekstu, należy weryfikować w szerszym spektrum nauk Biblijnych, z uwzględnieniem poprawnej egzegezy i hermeneutyki Biblijnej.

NOMINATIVUS. Jest przypadkiem podmiotu gramatycznego oraz, inaczej niż w języku polskim, przypadkiem orzecznika, np. οὐκ εἰμι ἀπόστολος, dosł. nie jestem apostoł, tzn. nie jestem apostołem. Czasem nominativus może wystąpić także w funkcji wokatiwu.

Które z powyższych tłumaczeń, choć zgodne z zasadami gramatyki, jest wobec powyższego zgodne z głównym przesłaniem zawartym w Biblii? Czy wobec powyższego można odnieść wrażenie, iż w wąskim ujęciu, ze skupieniem jedynie na fragmenty z Listu do Hebrajczyków, rozdział 1, wersety 8-9, oraz Psalmu 45, wersety 7-8, same w sobie nie stanowią rozstrzygnięcia? Poszukajmy zatem odpowiedzi w innym miejscu.

List do Hebrajczyków, rozdział 1, wersety 8-9 jest cytatem Psalmu 45, wersety 7-8

(powyższy graf przedstawia fragment Listu do Hebrajczyków, rozdział 1 wersety 8-9, napisany w dialekcie koine języka greckiego. Zawiera w sobie trzy rzeczowniki greckie „ho Theos“, ujęte w prostokątach, w postaci pisemnego mianownika, mogącego przyjąć, poza podstawowym znaczeniem mianownika „Bóg“, znaczenie dodatkowe – wołacza „Boże“. Wspomniana zasada, pozwala zatem utworzyć z tekstu źródłowego, do ośmiu przykładowych